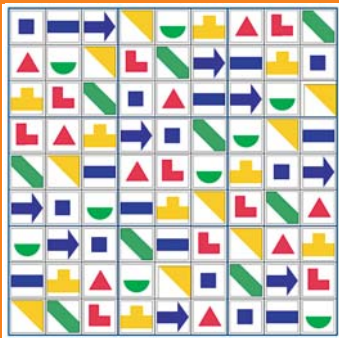

NAJDETE VŠECHNA SLOVA?

V následujících tabulce jsou ukryta následující slova. Najdete je?

OBRÁZKOVÉ
SUDOKU Z ČÍSLA
8-9/2006

ŘEŠENÍ:

Výherci: Jitka Viktorínová – Praha, Dalimila Lukášková – Hulín, Tomáš Janda – Brno, Arnošt Mansfeld – Hovorčovice, Iva Sieberová – Třebíč.

Adam, aha, akát, akr, anakonda, andulka, ano, atak, atlas, auto, bar, baroko, bonbon, boty, byt, čárka, Dagmar, duha, duna, Indie, karbon, kino, knot, krb, kopr, korba, kos, kýč, mléko, mlok, mrazák, oběd, obor, obzor, oko, polo, roh, rýč, rychlík, salta, sníh, sok, tank, táta, tlak, trní, tuleň, tůň, zob

A	I	A	H	A	U	T	O	K	O	R	A	B
A	N	D	U	L	K	A	A	Y	A	T	A	K
N	D	A	G	M	A	R	Ú	Č	Á	R	K	A
N	I	M	K	L	B	B	Y	T	S	N	Í	M
A	E	R	I	O	O	O	R	CH	A	Í		L
K	T	A	N	K	N	O	T	U	L	E	N	É
O	B	Z	O	R	B	D	L	Y	T	Í	K	K
R	O	Á	B	O	O	U	A	Á	A	O	K	O
B	R	K	É	H	N	N	K	O	S	T	Ú	N
A	N	O	D	U	H	A	K	O	P	R	Ň	

Gekončík noční aneb Zelená potvůrka u nás doma

„Pěstovat doma ještěrku přeci nemůže být tak náročné, pomyslí si mnozí z nás, když ve zverimexu sledují za sklem krásné gekončíky noční. Ale chyba lávky. Gekončík není ani pes, ani kočka a je třeba s ním zacházet mnohem opatrněji. Vždyť jenom ty podmínky, které je potřeba v jeho „garsonce“, nejsou vůbec jednoduché.

Pro začátek je dobré si uvědomit, zda chceme mít gekončíky noční na chov, nebo jenom pro radost. Chovatelé totiž nedoporučují chovat gekončíky v párech, protože samci jsou velice aktivní a samice by po čase doslova uhonili. Je ale možné chovat jen jednoho samce anebo jen několik samic pohromadě. Hlavně pozor! V jednom teráriu nesmíte chovat více než jednoho samce! Došlo by k vzájemným soubojům, při kterých by s největší pravděpodobností jeden z nich zahynul, v lepším případě by velmi strádal. Nejlepší je proto chovat jednoho samce a tři nebo čtyři samičky. V takové skupince rozdělí samec svou pozornost rovnoměrně mezi všechny samičky.

A ještě jedna důležitá věc: gekončíky rozhodně nikdy nechovejte v teráriu s ostatními druhy gekonů, protože by se vzájemně nesnesli. Pro gekončíky jsou ideální terária o velikosti 10/50/50 (délka/šířka/výška). Zadní stěnu vytvořte z vytvarovaného polystyrénu, na kterou naneste několik vrstev cementu s Duvilaxem.

Potom ji přetřete ještě Duvilaxem s křemičitanovým pískem, který seženete v každé teraristice. Nakonec stěna působí jako část pískovcové skály, na níž jsou uměle vytvořeny terásky. Na zadní straně je umístěn větrací otvor, aby měli gekoni dostatek čerstvého vzduchu a nepřehřáli se. Gekončík je rád, když si může vlézt, kam se mu chce. Proto je dobré dát mu do terária hodně úkrytů, třeba z obráceného květi-

náče s vytvořeným otvorem, obrácenou kokosovou skořápkou nebo umělé imitace skály. Je také vhodné terárium dvakrát denně rosit vodou, a to v době, kdy se vypíná světlo. V každém teráriu by měly být umístěny tři glazurované misky různých rozměrů: první na vodu, druhá na minerální směs a třetí na moučné červy. Do terária můžete nainstalovat zářivku, ale není to nutné, pokud máte terárium blízko okna. Použijte ji pouze tehdy, když máte gekončíka v tmavé místnosti. Kdybyste ji v takovém případě nepoužili, mohl by váš miláček mít problém poznat, kdy je den i kdy je noc. Terárium vytápějte topným kamenem, který je puštěný 24 hodin denně. Vypínejte ho jen při zimo-

vání. Kromě kamenu používají chovatelé také 25W žárovku umístěnou v obráceném květináči asi 25 cm nad teráskou, na které se gekončíci s oblibou vyhřívají. V nádrži by mělo být pod zdrojem tepla asi 35 °C a u země asi 25 °C. Zvířátko už si samo najde místo, které mu vyhovuje. V noci může teplota klesnout až ke 20 °C. Do nádrže dejte keramickou glazurovanou

misku. Je důležité měnit vodu minimálně jednou denně a při každé výměně misku řádně vyčistit.

Dospělé gekončíky krmte tak pět dní v týdnu. Rozhodně je nenechávejte přežírat se. Dospělý sežere při krmení dva až čtyři cvrčky. Jinak jim můžete podávat i sarančata, šváby, jednodenní holátko myši, potměníky. Ale pozor! S moučnými červy to moc nepřehánějte, mohou způsobit zažívací problémy. Veškeré cvrčky je navíc potřeba obalovat v práškových vitamínech. Na jaře a v létě

vyráží chovatelé gekončíků nočních na louky a chytají pro své miláčky kobylinky. Je dobré všechny zbytky potravy odklízet a alespoň jednou týdně vyčistit veškeré znečištěné zařízení terária.

Gekončíci noční jsou známí tím, že na podzim a v zimě po dobu tří měsíců zimují. Po dobu celého zimování se v teráriu nezapíná žádný zdroj tepla. Teplota jim klesne na pokojovou teplotu a tím se jim

zpomalí metabolismus – nejsou aktivní a pěkně přibírají na váze. Nadále nechávejte na jídelníčku cvrčky, šváby a moučné červy. Jen myším holátkům se vyhýbejte. Nesmíte zapomenout na vodu a bedlivě sledovat zdravotní stav vašich miláčků. Jakmile začnou ubývat na váze, okamžitě ukončete zimování.

-jkk-

Na sokolském táboře v Rakousku

Díky vítězství v přeboru ČOS v sokolské všestrannosti mladšího žactva mohli čtyři naši cvičenci – Dominika Hysková, Kateřina Holubová, Kristýna Malá a Ondra Rausa – jet na mezinárodní sokolský tábor do Bürserbergu v rakouských Alpách. Pořádala jej sokolská župa Švýcarská.

Tématem tábora byl život na dvoře krále Václava II., a tak bylo 28 dětí ve věku od 4 do 12 let a několik rodičů ve službách krále. Služba králi, to byl každodenní program – úklid pokojů, služba v kuchyni, skládání rodového erbu, výstup na Loischkopf, stavba obranné věže, stolní hry, soutěž ve zpěvu, štafetový běh, vandrování kolem jezera Lünensee nebo výstup na ledovec.

Za své snažení všichni dostávali od krále groše a zlaté nuggety. Za ně si pak mohli nakoupit rytířské vybavení – koně, štíty, meče, luky a šípy. Na závěr hry král pasoval všechny na rytíře a rytířky. Bohužel, počasí sokolskému táboru letos příliš nepřálo, a tak si táborníci koupání příliš neužili. Ale i tak se tábor vydařil.

-pš-

A co o táboře napsaly děti?

Ondra

„Tenhle rok jsme byli v Rakousku. Byly tu dobré hry, škoda, že nebyl bobřík odvahy. Chodili jsme do sýrárny a kupovali si mléčné výrobky. Chodili jsme na různé výslapy. Bylo to tady dobré.“

Kristýna, Dominika a Káťa

„Od 28. 7. do 6. 8. se uskutečnil tábor v Rakousku, pro ty, co vyhráli na přeboru ČOS. Všem se to moc líbilo, akorát že hodně přšelo. Měli jsme pěkné hry a soutěže, chodili jsme na túry. Všichni by se chtěli ještě jednou na ten tábor dostat. Ještě jednou DĚKUJEME. Nejvíce se nám líbila diskotéka a táborová hra.“

Michaela, Káťa, Jindra a Honza z Písku

„Do Rakouska jsme jeli vlakem. Ve vlaku jsme hráli hry a rychle nám to utíkalo. Chata, ve které jsme bydleli, byla pěkná. Chodili jsme do sýrárny a hráli různé soutěže. Byli jsme také na Loischkopfu. Ve vedlejším hotelu byl bazén a když bylo hezky, mohli jsme se jít koupat. Všichni byli rozdělení do pěti družstev a na konci tábora hledala jednotlivá družstva poklad. Večer se pak vyhodnocovali jednotlivci a všichni byli pasováni na princezny a prince. Předposlední večer jsme měli diskotéku. Počasí nám vyšlo a tábor se nám strašně líbil.“

Dodatek

k „Velké sletové soutěži“

Děti ze Sokola Dobříš se v hojném počtu zúčastnily Velké sletové soutěže – výtvarné části. V konečném hodnocení ČOS se 4

výkresy dostaly až na přední místa. Chtěla bych však doplnit kategorii do 10 let. Zde se na 4. místo dostala vtipná kresbička z „Počítadel“ Dáši Ludačkové z Dobříše. Bohužel, zapoměla ke svému jménu připsat Sokol Dobříš a nyní je jí líto, že čtenáři nevědí, že je z Dobříše.

Tiskařský šotek se dostal k výkresu Simonky Kyšperské z Dobříše (je jí 8 roků), která v kategorii do 10 let získala za pěknou cvičenku z „Rozkvetlé louky“ 3. místo. U její kresby na druhé stránce časopisu Sokol 10/2006 je však mylně uvedena kategorie do 15 let. Jistě je čtenářům podivné, že tato kresbička je opravdu dětská na kategorii do 15 let.

Jana Pinková,
vzdělavatelka Sokola Dobříš

Jak se Monika znovu rozmluvila

„Nechápu vás,“ lamentovala maminka a vypadalo to, že už opravdu neví, co se svými dětmi. „Za čtyři dny začíná škola, vy spolu chodíte do jedné třídy a ještě jste spolu nezačali mluvit! To jako chcete mlčet až do soudného dne?“

David se ohradil: „Hele mami, to je jenom mezi náma!“

„Tak to ne, holenku! Já jsem vaše máma a rozhodně je to taky moje věc, jestli se spolu bavíte nebo nebavíte! Takže já teď odejdu a až se vrátím, chci vidět dvě normální děti a ne nějaké umanuté nevychovence!“

„Jaké sis nás vychovala, taková jsme,“ řekla drze Monika.

Maminka už u dveří zalapala po dechu a málem ji skolil infarkt. Pak procedila skrz zaťaté zuby: „Tohleto si dovolovat nebudeš! Ale fajn, jak chcete!“ vyštěkla a energicky práskla dveřmi.

„To se ti opravdu povedlo,“ poznamenal ironicky David směrem k zaražené sestře. Monika jen zpupně pohodila hlavou a nadále odmítala cokoli říct.

Maminka se taky urazila a ten den už za nimi do pokoje nepřišla. David se trochu bál, jak se bude chovat druhý den, ale naštěstí dělala, jako by se nic nestalo. Zato milá Monika dál mlčela jak zařezaná a tenhle stav jí vydržel až do rána první-

ho školního dne. „Dělejte, vstávejte, zaspali jsme!“ vtrhl do pokoje jako velká voda tatínek a tahal deky z obou svých dětí. Ty jediným rozespalým pohledem zjistily, že je tři čtvrtě na osm. Tento fakt je okamžitě plně probudil a za pět minut byli oba oblečení a umytí.

„Nedá se nic dělat, nasnídáte se, až přijдете domů,“ rozhodl tatínek, maminka ještě v noční košili dala každému pusu pro štěstí a už jen viděla, jak se za těmi třemi práší po cestě k autu.

Stihli to. Sice až po prvním zvonění, ale stihli. Paní učitelka pojala první den vskutku netradičně. Nechtěla po nich suché vyprávění zážitků z prázdnin, ale požádala je, aby před celou třídou řekli něco, co udělali a chtěli by to vrátit zpátky. Většina dětí se na to tvářila nenadšeně. Připadalo jim to dost trapné. Proto také skoro všichni říkali: „Nic bych zpátky vrátit nechtěl.“ nebo „Nechci to tady říkat přede všemi.“

Paní učitelka se tvářila stále víc zklamaně. Pak přišla řada na Moniku. Zhluboka se nadechla a dala se do vyprávění. „Před několika dny jsem se pohádala se svými dvěma kamarády. Bylo to kvůli takové hlouposti. Oni mi něco vyčítali a já jsem nechtěla uznat, že mají pravdu. Teď už

vím, že jsem se chovala jako malé dítě, ale kvůli té hádce jsem s nimi nemluvila až do teď. To bych chtěla vrátit zpátky a omluvit se jim.“

„Tak proč ses jim neomluvila už dřív?“ zeptala se paní učitelka.

„Když já nevím, jestli by to dokázali přijmout...“ přiznala se sklesle Monča a dívala se na špičky svých prstů.

„Dám ti jednu radu,“ pravila moudře třídní, „když to nezkusíš, nikdy to nezjistíš!“ Monika přikývla a hned se tvářila o něco odhodlaněji. Potom se rozezněl zvonek a protože byl teprve první den školy, paní učitelka své svěřence pustila brzy domů.

Děti se vyhrnuly ze školy. Monika se rozhodla, že to zkusí, a poklepala Davidovi na rameno. David se naštěstí ani nerozesmál, ani neudělal žádné odmítavé gesto, ale s vážnou tváří si vyslechl omluvu své sestry. Pak obřadně řekl: „Tvoje omluva se přijímá, sestřičko.“ Ostatní na ně koukali dost nechápavě, když se Monika zeptala: „Takže od teď už spolu zase mluvíme?“

David řekl, že v tom nevidí žádný problém. A tak šli domů a celou cestu se vesele bavili o tom, kdo z jejich spolužáků se přes prázdniny nějak výrazně změnil.

Lenka Khýrová,
Sokol Dvůr Králové